

SPARRISSÄNG, f. 2. Trädgårdssäng, der sparris är planterad.

SPARRISÄRTER, f. 5. pl. En sort arter med sparrislik smak. Lotus tetragonolobus.

SPARRLAG, n. 5. Samteliga sparrar i ett taklag.

SPARRLAKAN (uttalas i allm.: spårläkann), n. 5. Omhänge kring en säng.

Anm. Ordet kommer hvarken af *Sparre* eller *Spara*, utan närmast af *Spärra*, stänga, omsluta, och *Lakan*, ursprungligen kläde, duk; betyder således egentligen: tyg, hvarmed en säng omslutes. Skrefs fordom *Spärrtjukan* och *Spärrlak*.

SPARRLAKANSLEXA, f. 1. (fam. skämtv.) Skarp lexa, som en hustru ger sin man; äfv. (i allm.) skarp lexa, tillrättavising. *Ge någon en s.*

SPARSAM, a. 2. 1) Säges om den, som icke ger ut mer än som nödvändigt behöfs, utan alltid söker att spara för framtiden. *Vara s.* (Fig.) *S. på beröm*, icke fallen för att berömma. — 2) (om sak) Mindre ymnig. *Undfågnaden var ganska s.*

SPARSAMHET, f. 3. 1) Egenskapen att vara sparsam; fallenhet att spara; sparsamt bruk af något, sparsamt lefnadssätt. — 2) Mindre ymnig tillgång. *S. på mat.*

SPARSAMT, adv. På ett sparsamt sätt, med sparsamhet.

SPASM, späsm, m. 3. (grek. *Spasma*) Ofrivillig ryckning i muskler eller nerver.

SPASMODISK, a. 2. 1) Som har egenskap af spasm. — 2) Plågad af kramp. — 3) Tjenlig emot spasmer.

SPAT, m. 3. Mineral med finbladig väfnad, hvars yta bildas af regelmessiga figurer. — *Ss. S-art*, -*artad*.

SPATDRUS, m. 3. (mineral.) Spatig drus.

SPATEL, spä'tl, m. 2. pl. *spattlar*. 1) (apot.) Plåsterspade. — 2) (måll.) Färgspade.

SPATIER, spätsiärr, 3. pl. (boktr.) De tunna, lägre stilar, hvilka sättas emellan orden, för att åstadkomma mellanrummen dem emellan.

SPATIG, a. 2. Som till beskaffenhet liknar spat.

SPATIÖS, spatschö's, a. 2. Rymlig.

SPATKLOT, n. 5. (mineral.) Spatig gyttring.

SPATKRISTALL, m. 3. (mineral.) Kristalliserad spat.

SPATSERA, spatsëra, v. n. 1. (lat. *Spatiare*) Lustvandra, promenera till fots. — *Spatsërande*, n. 4. o. *Spatsëring*, f. 2.

SPATSERGÅNG, f. 2. 1) Lustvandring. — 2) Gång, ställe, der man spatsërar.

SPATSERKÄPP, m. 2. Käpp, som man begagnar, då man spatsërar.

SPATSERPLATS, m. 3. — **STÄLLE**, n. 4. Se *Promenadplats*.

SPATSERVÄDER, n. 5. Sådant väder, som är tjenligt för att spatsëra.

SPATSERVÄRJA, f. 1. Kort värja, som brukas, då man spatsërar.

SPATT, m. sing. Hästsjukdom, bestående i en svulst på inre sidan af knäet.

SPE, n. sing. oböjl. Skämt, hvarigenom man söker att förlöjligen en annan. *Göra s. af någon*, göra någon till föremål för sådant skämt. *Lida spott och s. På s.*, i ändamål att förlöjligen. — *Syn. Se Begabberi*.

SPECERI, --ri', n. 3. (fr. *Épicerie*, af lat. *Species*) *S-er* kallas kryddvaror i allmänhet, äfvensom andra frön och frukter samt socker, ho-

nung och kaffe. — *Ss. S-handel*, -*handlare*, -*vara*.

SPECIAL, --äl, a. 2. Se *Speciel*. Brukas endast i sammansättningar, såsom: *Specialfullmakt*, fullmakt för en enda angelägenhet; *Specialkarta*, karta öfver något särskilt land eller landskap, öfver en enda stad, o. s. v.

SPECIALITET, ----ét, f. 3. Särskilt beskaffenhet eller omständighet, särskilthet.

SPECIE, se *Spécies*.

SPECIEL, spesiäl, a. 2. (af lat. *Species*) Särskilt, synnerlig, särdeles.

SPECIES, spesiäss, n. 5. (lat.) Art. *Quatuor s.*, se *Quatuor*. *In specie* ell. blott *specie*, i klingande mynt, t. ex.: *En riksdaler specie* ell. *en Specieriksdaler*, en riksdaler i silfver, en blank riksdaler. *S. facti*, berättelse ell. framställning om förloppet af en handling.

SPECIFICERA, v. a. 1. (fr. *Spécifier*) Styckevis uppteckna, uppräknat eller bestämt. — *Spécificering*, f. 2.

SPECIFIK, --i'k, a. 2. (fr. *Spécifique*) 1) Särskilt eller synnerligen tjenlig till något. *S-t medel emot en sjukdom*. — 2) Fullständigt upptagande hvar sak eller sort för sig. *S. förteckning*. — 3) (fys.) *S. vigt*, en kroppes vigt i jämförelse med den af en lika volym vatten. *S. värme*, den myckenhet värme, hvarje kropp behöfver att till samma grad uppvärmas.

SPECIFIKATION, ----tschón, f. 3. Omständig förteckning eller uppräkning.

SPECIFIKT, --i'kt, adv. Omständligt, styckevis.

SPECIMEN, spësimänn, n. pl. — *mina*. (lat.) Profstycke, prof.

SPECIMINERA, v. n. 1. Aflägga prof.

SPECK, **SPECKA**, se *Späck*, *Späcka*.

SPECKTAKEL, m. fl. se *Spektakel*, &c.

SPEDITION, --tschón, f. 3. (handelst.) Besörjande af varors afsändning ifrån en ort till en annan.

SPEDITIONSHANDEL, --tschónshänd'l, m. sing. Det slags köpmannaverksamhet, då man sysselsätter sig med spedition.

SPEDITÖR, --ö'r, m. 3. (handelst.) En, som idkar speditionshandel.

SPEFLUGA, f. 1. (fam.) Se *Spëfågel*.

SPEFULL, a. 2. Full af spe, i hög grad förlöjligen. *S-t tal*, *skämt*, *skratt*.

SPEFÅGEL, m. 2. pl. — *fåglar*. En, som gern gör spe af andra. — *Syn. Se Begabbare*.

SPEGEL, spë'g'l, m. 2. pl. *speglar*. (af lat. *Speculum*) 1) (i allmänhet) Hvarje glatt yta, som starkt reflekterar ljuset och därför visar bilden af framför varande föremål, t. ex. vatten, glas, polerad metall, lackerad trä, o. s. v. — 2) Särskilt redskap, dertill inrättadt, att reflektera ljuset och framställa bilden af framför varande föremål; isynn. sådant redskap af glas med beläggning af folium på baksidan. *Se sig i s-n*. *Stå för s-n*. — 3) Se *Dörrspegel*, *Akterspegel*. — 4) (fys.) Horizontal yta på en vätska, som är i jemnvigt. Kallas äfv. *Nivå* ell. *Libell*. — 5) (fyrv.) Förslag af trä eller papp i en raket. — 6) Bottenstycke af hårdt trä i mortlarna till en stampqvarn. — *Ss. S-blank*, -*fabrik*, -*fabriker*, -*fodral*, -*glatt*, -*handel*, -*handlare*, -*klar*, -*lik*.

SPEGELBILD, m. 3. Bild af ett föremål, sådan den visar sig i en spegel.

SPEGELBORD, n. 5. Litet pelarbord under en väggspegel.